

TEMAT 3: Objawienie, jego rodzaje i przymioty

Pojęcie objawienia w naszej kulturze jest pojęciem dość szeroko stosowanym i posiada charakter powszechny.

Nas interesować będzie (gr. apokalipsis) czyli biblijne objawienie (łac. revelatio).

Objawienie oznacza:

1. Odkrycie, nagłe odsłonięcie czegoś co było zakryte.
2. Nagłe odsłonięcie, odkrycie przez Boga Jego spraw.
3. Nagłe odsłonięcie i odkryci rzeczy ostatecznych (np. Łk 17,30¹).
4. Odsłonięcie przez Boga tajemnic i Jego zamiarów (np. Mt 16,17²).

Przyczyny objawienia:

1. Bóg objawia się dlatego, że jest nieskończonym misterium.
2. Bóg jako miłość chce człowiekowi się udzielać, a pierwszym krokiem aby Boga przyjąć jest poznanie, a raczej rozpoznanie Istoty już znanej.
3. Możliwości poznawcze człowieka są ograniczone w ogóle, a w stosunku do misterium Boga są one absolutnie nieproporcjonalne, stąd konieczność objawienia się Boga.

Łk 17,30 (Dzień Syna Człowieczego): ... *tak samo będzie w dniu, kiedy Syn Człowieczy się objawi.*

Mt 16,17 (Wyznanie Piotra): ... *Na to Jezus mu rzeki: "Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie"*

Rodzaje objawienia:

REVELATIO

naturalne nadnaturalne eschatyczne

jest to objawienie się Boga w Jego dziełach stworzonych czyli naturze (por. Mdr, Rz; por. też "De Deo Uno": *Naturalna poznawalność Boga*).

popularnie zwane właśnie

Objawieniem Bożym

posiada trzy formy:

jest to objawienie ostateczne w czasie paruzji ("Eschatologia").

Actio Dei

Działanie Boże. Szczególny rodzaj działania Bożego nazywamy cudami (np. przejście przez Morze Czerwone, cuda Jezusa, cuda Apostołów).

Locutio Dei

Bóg się objawia przez swoje słowo (por. formuła starotestamentalna - "to mówi Jahwe"). Pośrednikami słowa byli prorocy. W NT przemówił Bóg przez Jezusa Chrystusa - Odwieczne Słowo. Później przez Apostołów.

Teofanie

Niezwyłe tajemnicze ukazywanie się Boga pod postacią znaków (np. krzew gorejący).
W NT: chrzest Jezusa w Jordanie; t. trynitarna, w czasie Przemienienia na Taborze, pod Damaszkiem, t. paschalne.

W podsumowaniu stwierdzmy jeszcze, że najczęściej Słowo Boga towarzyszy Jego działaniu (actio Dei) i teofanii (por. Ewangelie). Słowo bowiem pomaga w zrozumieniu teofanii i działania Boga, a czasami wręcz je wyjaśnia (por. Mt 13,1-23³; Mt 13,24-30.36-43").

Mt 13,1-23 - w.1-9: przypowieść o siewcy; w.10-17: cel przypowieści; w.18-23: wyjaśnienie przypowieści.

Mt 13,24-30 - przypowieść o chwaście; w.36-43 - wyjaśnienie przypowieści.

Przymioty objawienia:

1. **Nadprzyrodzoność**. Objawienie jest łaską, która nie należy się człowiekowi z wymogów jego natury.
2. Objawienie ma **charakter historyczny** ponieważ dokonało się w konkretnym czasie i miejscu, ale jednocześnie objawienie ma **charakter ponadhistoryczny** w tym sensie, że przeznaczone jest dla wszystkich ludzi wszystkich czasów. Ma więc też **charakter powszechny**.

3. Objawienie ma **charakter transcendentny**, ponieważ jego autorem jest transcendentny Bóg. Słowo i działanie Boże ma także **charakter immanentny** ponieważ dokonało się w historii i skierowane jest do człowieka żyjącego w doczesności.
4. Objawienie Boże ma **charakter doktrynalny**, jest bowiem komunikowaniem Prawdy, ale jednocześnie jest **egzystencjalne**, bowiem realizuje zbawienie odnośnie każdego człowieka. Objawienie więc to ma charakter nie tylko komunikujący, ale także realizujący.
5. **Osobowość**. Objawienie Boże ma **charakter personalistyczny**, ponieważ objawiający się Bóg jest Osobą i objawia się jako Osoba, a ponadto objawia się człowiekowi, który jest osobą. Stąd objawienie bywa nieraz zwane "dialogiem Boga z człowiekiem".
6. **Niezmienność**. Objawienie Boże jest niezmiennie ponieważ zarówno objawiający się Bóg jak i to, co z siebie objawia, ma charakter niezmienny. Zauważmy jednak, że objawienie Boże jest historyczne, co powoduje, że niezmiennie objawienie Boże jest w ciągu wieków zgłębiane, odczytywane i wcielane w życie. Tu tkwi źródło tzw. rozwoju dogmatów.
7. **Eschatyczność**. Objawienie Boże zmierza do sytuacji ostatecznej, do Paruzji Chrystusa, zmartwychwstania powszechnego, Nowych Niebios i Nowej Ziemi oraz do życia wiecznego.

Próba określenia pojęcia <Objawienie Boże >

Boże objawienie nadprzyrodzone jest łaskawym, osobowym i zbawczym ujawnieniem się Boga wobec człowieka w ramach jego historii. Dokonuje się ono w nadprzyrodzonym, Bożym działaniu, widzialnym i tajemniczym ukazywaniu się, a przede wszystkim w Jego interpretującym autorytatywnie słowie. Dokonało się ono w Izraelu, jako przygotowanie, wypełniło w Chrystusie, uobecnia się i realizuje w słowie i działaniu Kościoła. Tu na ziemi podlega jeszcze wielu zasłonom i dlatego musi być przyjmowane przez człowieka wiarą. Prowadzi jednak do bezpośredniego widzenia Boga w wieczności⁵.

Jeśli chodzi o dokumenty nauki Kościoła na temat Objawienia to podstawowym jest **Konstytucja Dogmatyczna o Objawieniu Bożym *Dei Verbum* Soboru Watykańskiego II**. Naukę o Objawieniu zawierają zwłaszcza numery: 11, 186.

(5)Autorem tego określenia jest Werner Bulst.

(6)Nr 11: *Prawdy przez Boga objawione, które stt zawarte i wyrażone w Piśmie świętym, spisane zostały pod natchnieniem Ducha Świętego. Albowiem święta Matka-Kościół uważa na podstawie wiary apostoelskiej księgi tak Starego, jak Nowego Testamentu w całości, ze wszystkimi ich częściami za święte i kanoniczne dlatego, te spisane pod natchnieniem Ducha Świętego (por. J 20,31; 2 Tm 3,16; 2 P 1,19-21; 3,15-16) Boga mają za autora i jako takie zostały Kościołowi przekazane. Do sporządzenia Ksiąg świętych wybrał Bóg ludzi, którymi jako używającymi własnych zdolności i sił posłużył się, aby przy Jego*

***działaniu w nich i przez nich, jako prawdziwi autorzy przekazali na piśmie to wszystko i tylko to, co On chciał.
Ponieważ więc wszystko, co twierdzą autorzy natchnieni, czyli hagiografowie, winno być uważane za stwierdzone przez Ducha Świętego, należy zatem uznawać, że Księgi biblijne w sposób pewny, wiernie i bez błędu uczą prawdy, jaka z woli Bożej miała być przez Pismo św. utrwalona dla naszego zbawienia. Dlatego „ każde Pismo przez Boga natchnione użyteczne jest do pouczania, do przekonywania, do napominania, do kształcenia w sprawiedliwości: by człowiek Boży stał się doskonały i do wszystkiego dobrego dzieła zaprawiony” (2 Tm 3,16-17).***

Ks. prof. Roman Rogowski